

BOG

DØGNKIOSKMENNESKET (/BOEGER/DOGNKIOSKMENNESKET- ROMAN)

Af Sayaka Murata (/forfattere/sayaka-murata) (2019)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-BASIS%3A46533712&fragment=content)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/dognkioskmennesket-roman) for at anmelde

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratusiden.dk/boeger/dognkioskmennesket-roman&title=Dognkioskmennesket)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratusiden.dk/boeger/dognkioskmennesket-roman&status=Dognkioskmennesket+http://litteratusiden.dk/boeger/dognkioskmennesket-roman)

[u=http://litteratusiden.dk/boeger/dognkioskmennesket-](http://litteratusiden.dk/boeger/dognkioskmennesket-roman&title=Dognkioskmennesket)

[url=http://litteratusiden.dk/boeger/dognkioskmennesket-](http://litteratusiden.dk/boeger/dognkioskmennesket-roman&status=Dognkioskmennesket+http://litteratusiden.dk/boeger/dognkioskmennesket-roman)

[roman&title=Dognkioskmennesket\)](http://litteratusiden.dk/boeger/dognkioskmennesket-roman&title=Dognkioskmennesket)

[roman&status=Dognkioskmennesket+http://litteratusiden.dk/boeger/dognkioskmennesket-](http://litteratusiden.dk/boeger/dognkioskmennesket-roman&status=Dognkioskmennesket+http://litteratusiden.dk/boeger/dognkioskmennesket-roman)

Underspillet karakteristisk af livets absurditeter i et satirisk og minimalistisk sprog i lille, japansk samtidsroman, hvor hovedpersonen er mere døgnkiosk end menneske.

TAGS:

FORVENTNINGER (/TAXONOMY/TERM/21061)

KVINDER (/TAXONOMY/TERM/1)

NORMALITET (/TAXONOMY/TERM/7818)

SAMFUNDSFORHOLD (/TAXONOMY/TERM/9159)

SAMFUNDSSKILDRINGER (/TAXONOMY/TERM/9168)

ANMELDELSE

13 jun. 19

(/users/daniel-boysen)

Af Daniel Boysen (/users/daniel-boysen)

Skribent

Underspillet karakteristisk af livets absurditeter i et satirisk og minimalistisk sprog i lille japansk samtidsroman, hvor hovedpersonen er mere døgnkiosk end menneske.

Når jeg karakteriserer romanen som underspillet, er det fordi hovedpersonen Keiko virker temmelig distanceret i forhold til sig selv og livet. Det nøgterne, eller ligegyldige, forhold til det meste af tilværelsen præger romanens sprog og Keikos beskrivelse af samtidens Japan. Det er et interessant greb, at Keiko arbejder i en døgnkiosk og folder sine betragtninger om samfundet ud derfra.

En døgnkiosk er et mikrosamfund fyldt med medarbejdere, ledere, kunder og varer. Keiko har været med helt fra åbningen af kiosken og har ved romanens begyndelse arbejdet der i 18 år. Hun er nu 36 år gammel og har det meste af sit

liv kædet med et forår, hvorfor man skal leve på en bestemt måde

liv kæmpet med at forstå, hvorfor man skal leve på en bestemt måde. Beskrivelserne af Keikos livsforståelse er fyldt med humor, varme og undringer. Hvorfor må man fx ikke trække nederdel og underbukser ned på sin lærerinde for at få hende til at falde til ro? Hvorfor skal man hele tiden stræbe opad i samfundet? Hvad er der galt med at arbejde i en kiosk?

Keikos familie forsøger at "kurere" hende – altså gøre hende normal, så hun passer ind i samfundets kasse, men Keiko indeholder ikke det gen, der gør, at hun kan være et individ som alle andre. Men efterhånden lærer hun at mime sig til at være et menneske og finder især løsningen i døgnkiosken, som hun ser som det sidste, inden hun falder i søvn. Ansættelsen giver hende ro for en tid, da det er fint for hendes familie, at hun arbejder som alle andre, men med tiden er denne løsansættelse ikke nok.

Hvad familien og de omkringliggende ikke forstår, er, at Keiko faktisk blev genfødt ved sin ansættelse: *"I går holdt vi åbent for nyttende gang på en første maj, og der var gået i alt 157.000 timer. Jeg er seksogtredive år gammel nu, men som døgnkioskmedarbejder fylder jeg atten år ligesom butikken."* Hun er en stabil medarbejder, der følger alle manualer, ligesom hun udvikler sig i takt med nye ansættelser. Hun ændrer sprog og gestik alt efter, hvem der er ansat. Hun er, som døgnkiosken, en velsmurt maskine i samfundet. Hun er mere døgnkiosk end menneske.

Gennemgående for romanen er det satiriske, minimalistiske sprog og den noget utilregnelige karakter, Keiko. Noget forandrer sig i romanen, da Shiraha bliver ansat. Han er en mandlig spejling af Keiko – et udskud, der alligevel finder sin vej til det perfekte samfund med morgensmil og afstøvede hylder. Men Shiraha er ikke god til at mime den tilværelse og bliver derfor hurtigt fyret igen. Efter nogle desperate handlinger beslutter Keiko sig for at lade ham flytte ind i sin lejlighed. Nu ligner de et par, men er det ikke. Familien og Keikos få veninder reagerer med en overflod af lykke, da de tror, hun endelig har fundet en mand. Også på dette punkt lykkes det, for en stund, at overbevise omverdenen om, at hun kan tage del i et normalt liv – hvad end det så er.

Karakteren Shiraha er en karikatur og kan godt blive anstrengende gennem læsningen, heldigvis fylder han langt mindre end Keikos mere omskiftelige og filosofiske eksistens. Hendes beskrivelser af vores søgen efter det perfekte og normale er interessante. En parallel til en dansk forfatter er Line-Maria Långs Timian i Blå tiger (<https://litteratursiden.dk/boeger/bla-tiger>), der ligeledes opsætter regler for sin tilværelse for at passe ind.

Flere gange undervejs småklukkede jeg over beskrivelserne af det normale; er det virkelig sådan, vi stræber efter lykke i tilværelsen? Mennesket og det moderne samfund er underlige størrelser, og med bøger som 'Døgnkiosk mennesket' får vi indblik i, hvor absurd livet til tider kan være.

BOGDETALJER

Indgår i boglisten: Japansk litteratur

